

TSUNAMI

III/A

PF 1986

DANCING IN THE DARK - TANEC V TEMNOTĚ
Bruce Springsteen

Večer se probouzím
A nemám vám co říct
Jáno se vracím domů
Usínám se stejným pocitem
Necítím nic než únavu
Jsem unaven zúdu
Hej, krásko, musíš si pomoci sám

Nemůžeš zapálit oheň
nemůžeš zapálit oheň bez sirek
A tahle puška je napůjčení
Když spolu tančíme v temnotě
Ráděo hlásí zlepšení zpráv
Zatímco tančíme kolem sálu
A čuním do zrcedel
Chci vyměnit svoje šaty a vlasy a tvář
Kvůli Tobě
Kam bych mohl jít takhle samotný
podupán jako teď
Jenže někde se asi smějou
Hej, přece někde musí být smích

Nemůžeš zapálit oheň
nemůžeš zapálit oheň bez sirek
A tahle puška je na půjčení
Když spolu tančíme v temnotě

Sedíš a stárneš
V tom je ten vtíp
Katřásám tenhle svět na svých kolencou
Pojď se mi smát

Zastav se v ulicích tohoto města
A oni tě pořádně přivítají

A možná budeš mít hlad
Ach, krásko, právě teď uprostřed noci
uzírám hlady

Pláču kdoví proč
Jsem nemocen z toho
jak posedávám a zkouším
pešt tuhle knihu
Potřebuju milostnou relaxaci
Přiď dívka
a věnuj mi alespoň jediný pohled
Nemůžeš zažehnout oheň
když sedíš a pláčeš
se zlomeným srdcem

Tahle puška je na pájčení
Právě teď když spolu tančíme v temnotě
Nemůžeš zažehnout oheň
když se staráš jen o svůj svět
který se naklání k jedné straně
aby spadl
Tahle puška je na pájčení

volný překlad Hauglí

Nejhorší zločin v očích
světa je snaha poučit jej nebo napravit.

William Hazlitt

Kondiciogram

"Hrabe tí? Takový vedro a on nechá zavřený

vokno!" Pišta vletěl do kanceláře a hrme se k oknu. Kísťností hvízdáe narky letní průvan neasyčený sluncem, spálenou naftou a rachotem seřadiště.

"Teď jsem přišel z oběda, mám tak na starosti to tvoje okno," otráveně zasunují novou roli do dálnopisu, stírána pot v duchu nadávám na šílící léto, "Co tady vlastně děláš, máš mít volno, ne?"

Pišta se čile hrube v papírech na Hirkově straně stolu, má na sobě uniformu, utaženou krevatu a je svěží jak na jaře.

"Jasně, do služby jdu až večer, mimoto mám ještě teď rande, jen jsem tady nechal kondiciogram. Svůj kondiciogram!"

Jeho hlas zní hrdě, ale moc ho neposlouchám, mám svých starostí dost.

"Hale, věříš na osud?"

"Co?" hrknu na něj, zírám na jakýsi papír v ruce a tužkou v ruce čmárá na desku stolu.

"Jestli věříš na osud. Já mám mít například dneska černý den."

Zaseklo se mi víko, jo, už povolilo. Kopou do kabal, abych si mohl otevřít ledničku, vydávám si láhev mléka a povolují si už druhý knoflík u kofile. Krevata leží na stole, přijít teď Franěk, tak mě kručí.

"Chceš loka?"

Pišta neposlouchá, stále ještě hledí do papíru a čmárá tou pitomou tužkou.

"Pišta, povídám, chceš napít?"

"To je divný, mám mít černý den a zatím od rána nic. To asi bude večer nějaký průser, spadne to na jednu, však uvidíme. Jo, tak dík a čau, v šest!"

Chvilku ještě poslouchám kulomet schodů a než sednu k mašině, zavřu dveře. To se ten cvok asi nikdy nensučí...

Večer jsem Pištu už neviděl, snad jsem vypadl dřív já nebo přišel pozdě on, to teď nevím. Ale spíš to první.

Franěk však seděl ráno na své židli, koukal, jako kdyby mu někdo ukradl milovaný vyhybky a vůbec si nevěděl, je sám povolenou kravatu. Bylo dvacet stupňů hned ráno a to já nemám rád.

"Pišta zůstal včera pod odvěsem, odvezli ho do špitálu."

"Co?"

Koukám na sebe, já vyvalené, on smutně, takového jsem ho neznal. To takhle hřmáčího, v každé ruce telefon, s očima běhajícíma po kravatach - teď teprve mi došlo, co řekl.

"Jak je to možný? Přemítám, co to plácal včera večer Pišta o tom průšvih."

"Pištu přešel blánek. Vypadl vůz. Špatně postavená žuva. Zarážka."

"Nemusíš mi vysvětlovat, co to je žuva," prskám na svého šéfa. "Co je s ním?"

"Pofárně nevím, živej snad bude. Už tak je to velký průšvih. Ten telefon ani nezvedej, před chvílí jsem tam volal, mají obsazeno..."

"Živej snad bude. Jako by vagon byl krabíčka sirek. Jenže Pišta je můj kamarád, ty chle..."

Kleju jak pohna a přes jeho námitky zvedám sluchátko. Zbytečně. Do kancle vpodí Kirek, sebral se svého stolu desky a zase vypadl.

Zvoní telefon. Představuji se. Vodopád slov, který se mi hrne do ucha, mě zvedá se židle.

"Čou, experte! Neruším tě náhodou od tvého milovaného dálnopisu? Předpokládám totiž, že ses docela postavil do práce včas. Hele, kdyby se náhodou po mně sháněl Franěk, je jsem jako nebyl na světě, tak mu prosím tě vyříd, že se s tímto ilonem - jma Lebrama a dvě, a zpřeráženyma nohama bíbě řídí posun. A kdyby se divil, proč ten "malý vláček" dneska neodjel, tak ať dá nejdřív jeřáben zvednout tu "pikalu" na devítce, co si mě vybraja jako cíl své iráhy..."

Ještě něco plácá o neschopných posunovačích a nezkyých sestřičkách, ale to už přemýšlím o tom,

jak se dá se třema zlomenými lebrama uprostřed
léta buksknut do telefonu.

"Jo, hele, věříš na osud? Já jo. Ale ten kon-
diciogram zůstal asi v saku uniformy, tak teď
nevím, co mě čeká zítra. Možná je to tak ale lep-
ší, nemyslíš ??..

Dědek

EXPRES - Jiří Oulík

Julo: Blouhý expres nocí letí
Expres dvacet mla pět
Když jsme byli malá děti
Chtěli jsme s ním objet svět

Milan: U nás nikdy nezastaví
Pádí nocí jako sen
Otáčine za ním hlavy
Koukáme mu do oken

Julo: Vždycky přesný na vteřinu
Kolem rychle mihne se

Milan: Vypravčí má těžkou vimu
Ze nás oba nenese

Julo a Milan: A proto mu tajně zítra
Na semafor dáme :stůj !

Julo: Děťáků hlava ta je chytrá

Milan: To byl nápad-

Julo: Můj !

Milan: Ne - můj!!!

D I A L O G

Ručkama sotva má

Obejme

Hraje si s svým nosem

Začíná svou

Z her nejzilejší

Tatí a proč ?

Proč je mrak jako beránek ?

A tráva zelená ?

Je sedmikráska sedmkrát krásná ?

Jsou princezny ?

Co je to mír a válka ?

A proč ?

Beránky vítr tvoří

A rohy jím zaplétá

Tráva svou zelení

Láká ovečky

Sedmikráska je nockrát krásná

Aby se líbila

Tobě

Broučkovi

Včelce

Motylovi

Mamince

A všem dětem

A princezny jsou !
Ty jsi moje princezna
víš
A tomu všemu se říká mír
Když to vše není
Je
Válka

Dávám jí do vlásků
Polibek
Krátko korunky
V polospánku má
princezna odpoví:
Táto, ten válka je zlej, víš...?

Včelka

Lidská řeč se skládá z vět a mohou být rozvité i holé, duchaplné i nenné vtípné, přející i závistivé, nedokonalé i překvapující. Ale nejkrásnější jsou věty dětské, pronášené dětským hláskem, bezprostřední výroky dětí různého věku. Pokaždé nás udiví svou zvláštní logikou, pobaví a přinutí k zamyšlení.

Antonín Jedlička

Myšlenky ti táhnou hlavou jako vlaky.
Strejda táhne pščen, tak potáhnu taky,
jenomže ne figurkama, ale svýma nohama.
Natahnou si botky, běžky
a vyrazím s hory Sněžky,
projdu zase svoji cestu
mořná krajem Everestu
nebo taky Vrchovinou,
všude najdu krásu jinou.
Uprostřed toho putování
počínám si na svítání,
pozdravím se se sluníčkem,
pak se vrátím za svým strýčkem.
Jomá pak už po čaji,
dohrajen tu partii...../šachá/.

CESTOU

Na zastávce přistoupila tetička
v ruce plný košík hub
v prstech od borůvek modrých
drží jenom zo pár drobných
Na rukávu má větvičku
zkracovala si cestičku...

Konolog...

Vypadáš pěkně, když se tak na Tebe koukám. Nos nahoru, pohrdlivý úsměšek a v očích věta s vykřičníkem: "Tak mi vlez na záda, no!" Kdybys aspoň nějaký měl, ty tlusťochu? Ale to ne, ty se musíš celý den jenom válet a ostatní oby dávají pozor, aby Tě náhodou něco neodfouklo. Abychom se nakonec báli i dýchnutí! Tak to teda ne, běh si zase někam jinam, už Tě mám dost! Jai zeleněj a určitě i kyslejš jak šťovík, kdo se má au Tebe pořád jen koukat! Vypadáš pěkně. Nejraději bych si do Tebe - a taky pěkně - teď kopla, abys mi zmizel už z očí, ty náfu-ko s prázdnou hlavou. Ale proč tolik námahy a rozčilování, kvůli Tobě si své zdraví ničít nebudu, to tedy ne.

Koukej, ty moje oublinko, jaký mám hezký špendlíček, nechceš se podívat?

Prásk... a je to!

A teď rychle sebrat abytky balónku, než se naši vrátí domů, jinak by byl mazec....

Staré pověsti trampské - 3. V. Janěk

Pověst o panu svaném též Sádra aneb Jak vznikla trampelína

Ze dávných a dávných časů, tehdy, když hladový tramp obdržel za korunu housku, burč, pivo a hořčici a polibek od výčepního, žilo poblíž saských hranic stádo divokých prasat. Nevedlo se jim špatně, žaludů, burvic, pšišů, žitů, ale nejšů, měli nadbytek, takže kdyby ta prasata nešla v hlubokých lesích, dalo by se říci, že si žila jako prasata v létě. Jak už to ovšem bývá, dobré bydlo prasata pášilo. A bujnost zapříčiněná pestrou stravou bohatou na vitamíny, bílkoviny a tuky, je neustále pomoukala na provádění lumpáren, lotrovin, kanad, piškuntlání a jiných prasáren. K nejmilejším žertíkům této hordy patřila hra, kterou vynalézal kanec Röh a které říkali "Noční machaná". Princip této hry spočíval v tom, že s první hvězdou se stádo rozeběhlo po okolí, kde prohledávalo zavašadla ba i kapsy pocestných, kteří unaveně ulehli k zaslouženému odpočinku. Věci těchto nebožáků odcizené pak prasata snášela na jednu hromadu a co nedlo zpeněžit, sežrala. Osada "Ředkev překousnutá v páli" tak za jednu noc přišla o sadu konzerv, palačinky v prášku, brýle, lupu, sadu strun do osadaňho violončela, svazek paklíčů a kondom balený do staniolu. Poalebně jmenovanou věc pro sebe ukofistil kanec Kuldi, který se nylně domníval, že jde o žvýkačku zahraniční výroby. Nějaký čas byl potom snadno identifikovatelný podle neustále se zvětšující bublinky pod očáskem. Ničemasné rejdy této hordy zbojníků dosáhly vrcholu v tom, když strážci veřejného pořádku, který si je chtěl zapsat, sežrali notes a inkoustovou tužku, překousali pendrek, rozdupali alužební pišťalku a jeho samého vyhnali do koruny kešaté borovice, kde jej potom hlídali tak dlouho, dokud kompletně neobrostl sechem. A tak se stalo, že prasata otládla krajínu.

Zde mohl vyhnout se této krajině velkým obloukem. Ne tak ovšem trempové z osady "Heřkav překousnutá v půli." A tak vlastně začíná náš příběh. Pade z osady se vlastně původně vůbec nejmenoval Pade, ale měl docela pěkné české jméno. Tušim, že se jmenoval Kurt Šainznkopf nebo tak nějak. Každý víkend vyrážel se svými kamarády na svůj kemp, kterému dali pracovní název "Vepřový vrch", kde se oddávali tábornickým hrám a inhalování čerstvého vzduchu tu a tam podepřensho nákou tou lahvičkou jalovcového extraktu. Víkendy jim ubíhaly jako v blaženém snu až do noci, o níž tu padla zpráva. Když následujícího dne se vypořádali s faktem, že jim při spaní na zemi přesnice nepokvete, opatrně, aby si neudělali boule, dali hlavy dohromady a vymysleli figl. "Budeme prostě chrápat na stromech", řekl šerif Kdozle o osadníci nadšeně přikyvovali, protože bylo známo, že je hrozný cholerik a má strašnou sílu v pravé ruce. A tak bylo možno sledovat zajímavý mmaraj vznikající každý večer po šerifově provolání heala "Vzhůru do větví". Tento mmaraj byl o to zajímavější o kolik více jalovcového extraktu osadníci vyinhalovali. Byl to vskutku skvělý pohled na ty mátožné siluety snažící se nalézt strom, na nějž by vedl alespon výtah. Než -cvik dělá mistra- a po čase dosáhli osadníci obratnosti vpravdě opičí, takže výstupy na stromy jim už nevadily. Zato spánek, to byl kámen úrazu. A říkám-li kámen úrazu, myslím to doslova a do písně. Dlouho do noci si osadníci podpírali padající víčka větévkami a čekali na první tlumené buchnutí provázené zhusta i heknutím, aby mohli zvesela zahalekat heale "Usnal!" a slézt na pevnou zem k poskytnutí první pomoci. Pade nebo Kurt, jak chcete, byl od přírody ryšal, takže hekal velmi často, dalo by se říct pořád. Jeho kostra se ten čas, co osada provozovala vzdušné noclehy, se povážlivě začala podobat dětské stavebnici MEXKUR a v sádrovně blízce nemocnice pro něj rezervovali pytel kámy importované jugoslávské alabastrové sádry, do níž neznámý vtípaček napsal případný veršik "Sajzn-

kopř furt ten je tu furt". Pade byl halubičí po-
vaha a všechna příkoří snášel s odevzdaností
stoika. Ovšem každý pohár přeteče, pokud do něj
něco naléváte. Tou poslední kapkou v Padeho pří-
padu byla skutečnost, že mu šroub z nedávno ned-
bale opravené zlomeniny při podřepu roztrh pos-
lední zřet solidní montérky, které nosil. Chvilku
sprostě nadával, pak ztichl, zamýšlel se, vyšplhal s
do osadního výstrojního skladu v koruně košate-
no dubu a tam nějakou chvíli něco kutil. Když
šel dolů, tiskl v podpaší balík značně špina-
vého plátna a klubko trenýrkové gumy. Odešel
a tím pod svůj speci strom, tam roabalil balík
a ušasí osadníci cívali na čtyřech trenýrky, zvané
též "dynamovky" sešité neumělými, leč sřejmě
pevnými stahy. Pade beze slova provlékl gumu no-
havice dynamovek a její konce upevnil lodní
mýčkou na okolní stromy. Pak se za hrobového
ticha vyšplhal na svůj strom. Ulehl na svou spe-
ci větev a po chvílce zaváhání se svalil dolů.
Osadníci, kteří už měli s Paden své zkušenosti,
nečekali, až dopadne a vydali se pro dlahy. Zars-
zil je však chvějivý zvuk, který se ozval na místo
obligátního buchnutí. Chlédli se a nevěřili
svým očím. Pade ležel pohodlně uveleben na své
speci větví a pod ním se na gumách chvěli napja-
té dynamovky. Problém byl vyřešen. Celá osada se
shromáždila okolo Padeho speciho stromu a Pade
za neutuchajícího jásotu padal dolů a byl opět
zpět vyrážován na větev. Tou dobou se v okolí
pohybovali ještě dvě osoby, bez nichž by tato
pověst nebyla vlastně pověstí. Tou první byl naj-
aš Hynklwald, který, když zaslechl ten hrozavý řev,
vydal se na Vepřový vrch udelet pořádek, přičemž
bulákal na leay - jak na leay. "Ich ty däm chulákat
mi v parke ty jedno trampo-líná!" Tou drnou
osobou byl nám známý sportovní budítel Egon Ervin
Tyrš, který se v okolních lesích projížděl na
koní našif. Nedalo mu to a když zjistil, oč se
jedná, zmocnilo se ho frenetické nadšení. "To je

to, co jsem hledal", zvolal hlasem zbytnějším
s hulákání na cvičence, aby se hergot vyrovnali
a vypnuli hrud. Padeho vynález Tyrš příhodně
nazval okamžitě trampolínou, to podle výkřiku
hajného, bez nějž by tento vynález neobjevil.
Na místě ho vyměnil za svého koně i s madly
a ještě k tomu přidal stuhu-šerpu přes prsa s ná-
pisem "V zdravém těle zdravý duch a vzduch". Já
bych ještě rád uvedl, že tiskal, který tyto stuhy
tisk, krátce nato zemřel na pokročilou cyrhozu
jater. Potom sbalil Padeho vynález trampolína-
dynamovku a poskoky anožně-předpažko-schylmo-
obouruč-za nohama odpelšěl domů. Hajný se ještě
potloukal po kempu, ale jelovecový extrakt nena-
šel, takže se po chvíli dílem odplazil, dílem od-
potácel do hájovny. Kamarádi z osady Ředkev pře-
kousnutá v půli se dali do žití. Trenýrek dyna-
movek byl plný výstrojní sklad, pravda, byly po-
někud špinavější, o to však pevnější. A ještě týž
večer vykvetly pod spacími stromy Padeho tramp-
políny dynamovky a do noci místo obligátního
buchání a žuchání se ozývalo chvějivé drnění
trenýrkových gum a veselé "jipííííí" kamarádů
z osady "Ředkev překousnutá v půli". Tím by
vlastně mohl tento příběh skončit, ale měl po-
kračování ještě za rok. Když se totiž naši kama-
rádi za rok vrátili na kemp, náramně se divili,
čím to hergot asi je, že se jim pod těma tramp-
polínama urodili takoví krásní sampioni...

Člověk, který se bojí
být směšný,
nemůže být veselý.

Karel Čapek

Standovi - Tátovi ...

Blouhý nehavice - Miroslav Florian

Hoch s otlučenou kytarou
šel něstem posdě v noci.
Zřejmě byl trochu pod párou,
a luně mernomocí
chtěl zahrát píseň Yesterday.

Pragokonzert ho dojista
paná v své kartotéce.
Šel svolna jako žalmista,
jenže se i vlašné fece
pokouší prodat Yesterday.

Nežádal ani korunu -
cítíl se totiž králem
září, co bude v úhrnu
srážkově nad normálem.
Tichý déšť padal jako spray.

Hoch s tetovanou kytarou
nadchl jen jeřabiny...
Po jítřním horizontu jde
teď jeho modré dšiny
jak Yesterday a Tomorrow.

...určeno příspěvovatelům TSUNAMI

Dědkovi...

"Za minutu vykoná vojín
116 kroků 75 cm dlouhých.

Cvičební řád pro pěchotu z r.1934."

Vojenský pochod - J.Oulík

Jak zelené je sukno
Za šatech vojenských
Jak všechna srdce puknou
Když kouknem po ženských

Jak rychle nám čas letí
Náš skvělý oáze
Vždyť manželských dětí
Nikdy dost neoude

Všude si najdem holky
A láska bude host
Už nyní stavte školky
Aby jich bylo dost

Z myslí se budem strácet
Snad někdy vzpomenu
Ze leží populace
Na našich ramenou

Netopejrcvi...

Filozof - T.N.Field

Vždy byl jsem velký filozof
a kříd svůj neal beze slov.
Snad unohy ani nevěří,
že snídám oběd z večeri !

Rozkovi...

Pastel - Karel Šys

Pod dohledem vůně jak pod calofánem
prochází se slečna s pánem

Pán je neozbrojen a já to nejsem
a proto slečna dej sem !

Jsouce oba překvapení v chůzi
vzdávají se přesile své mízy

A zatímco pán si vede nejasně
dívkou vchází do básně

.....

Milanovi...

Mozoroh, ten starý rošťák, a jeho otec,
bývalý plukovník carské gardy - J. Karel

Báseň jsem nenapsal pro nedostatek invence
A ostatně proč já mám dělat všechno
Napiš si ji čtenáři sám
Je to stejně pro tebe

Nauglína ...

Názorný sonet o užitečnosti ovádů pro
Lariku

Léto vtrhlo do města jak požár do stodoly.
Houchy štípají už velice,
krvelučně hryšou dámy, pay i voly,
hle - teď přece mluvit k lyriice :

Na terase dřepí v křesle značka Thonet
dám, jež má slabost pro mládí,
což jí opruvňuje zalidnit můj sonet,
v kterém zvrčí tužná ovádi.

Voly vezou k jatčám v autě polek feky,
ať si čtemář může zajít na bifteky.
Na nároží svede nožku pes.

Kvůli dámě se mi vloudil do sonetu
navíc jeden svěťák, aby prones větu,
která všechno potvrdí: - Oh, yes !

Jiří Žáček

Standovi - Tátovi...

Těžký život - Jan Noha

Dotazníků jsem vyplnil
více nežli svět má dcer,
a v žádném se mě neptali,
jestli mám charakter.

Tak jsem tam jednou napsal sám:
J s e m p o c t i v ý a s m ě l ý ...
Od těch dob těžký život mám,
že prý jsem podezřelý.

.....
...a těch dalších, kteří se také po celý rok
podíleli na TSUNAMI /Jirka, Miloš, Zbata, Béda,
Vašek, Vlado, Inka, Prcak, Martina....atd/.

Příteli básníkovi - Jiří Čulík

Hlava je nížer na nápady
A jenom zřídka padá hlady
Nebo kritiky užata
Své fantaxii - čarodějce
Popřej ať snese nová vejce
Jako ta předtím : hranatá

...hodně inspirace a nápadů v roce 1986
p ř e j e L e n k a

Do tohoto čísla přispěli: Hauglí, Romek, Těta,
Lenka, Věelka, Dědek a Jiří Cukík, Jiří Záček,
Karel Šys, Jan Mcha, Oldřich Venzl, T.R.Field,
Karel Čapek a Antonín Jedlička...

A pro vás je tu jeden úkol: z kterých knih
byly verše vybírány? Nejlepší odpovědi
uveřejníme v dalším čísle.

Žabio, tvá povídka je zařazena do dalšího čís-
la, vydrží!

TSUNAMI - zpravodaj TSUNemy

ročník III., číslo 1

odpovědná redaktorka:

Lenka /Alena Tučínová, Zahradní 218,

43151 Klášterec nad Ohří, tel. 9357657

veškeré příspěvky zasílejte Lence
nevyžádané příspěvky se nevracejí

toto číslo vyšlo 1.1.1985

uzávěrka dalšího čísla 28.2.1986